

VITA AESCHYLI (ed. Page 1972)

Αισχύλος ο τραγικός γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφροζίωνος, Κυνεγείδου ὁδελφόρδος, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. **2** νέος δὲ ἥρξατο τὸν τραγῳδῶν, καὶ πολὺ τὸν πρό αὐτοῦ ὑπερῷρε κατὰ τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· “ἄλλ· ὡς πρῶτος τῶν Ἐλλήνων πυργώσας ὁρμάτα σεμνά, / καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆπον” (*Ra*. 1004s.). **3** συνεχόντες δὲ Πινδάρος, γεγονός κατὰ τὴν τιμὴν Ὁλυμπιάδα. **4** γενναῖον δὲ αὐτὸν φασι, καὶ μετασχεῦτην τῆς Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείδῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. **5** κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποίησεως ζηλοὶ τὸ ἀδρὸν ἀεὶ πλάσμα, ὄνοματοποίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὅγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἱ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιτετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ ζηλοὶ τὸ βάρος περιτίθεναι τοῖς προσδότοις, ὁρχαῖον εἶναι κρίνων τούτο τὸ μέρος, <το> μεγαλοποεπές τε καὶ ἡρωικόν, τὸ δὲ πανοῦργον κομψοποεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος· ὕστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. **6** ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἔως τοίτοις μέρουσι ἐπικαθημένη τὴν τάφῳ τῶν παιδίων οὐδὲν φρέγγεται ἐγκεκαλυμμένη, ἐν δὲ τοῖς “Ἐκτόρος Λουτροῖς Ἀχιλλεὺς ὄμοιός ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγῳ πρὸς Ἐρμῆν ἀμοιβαῖα. **7** διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ’ αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολαι ἀν εὑρεθεῖεν, γνῶμαι δὲ η συμπάθειαι η ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυον ἀπαγαγεῖν οὐ πάνυ ταῖς τε γὰρ ὄψεις καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον η πρὸς ἀπάτην κέχρηται. **8** ἀπῆρεν δὲ ὡς Ἱέρωνα, κατά τινας μὲν ὑπὸ Ἀθηναίων καταστάσιοισι καὶ ἡσπηθεὶς νέφροι ποντὶ Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἔνιους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνήκτας ἐλεγείων ἡσπηθεὶς Σιμωνίδη· τὸ γὰρ ἐλεγεῖν ποντὶ τῆς περὶ τὸ συμπαθές λεπτότοπος μετέχειν θέλει, δὲ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστιν ἀλλότριον. **9** τινὲς δέ φασιν ἐν τῇ ἐπίδεξει τούτων Ἐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐπαλῆξαι τὸν δῆμον ὡς τὰ μὲν νήπια ἐκψῆσαι, τὰ δὲ ἐμβρυα ἐξαμβλαθῆναι. ἐλάθων τοίνουν εἰς Σικελίαν Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὸς Αἰτναίας οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. **10** καὶ σφρόδρα τῷ τε τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελώφοις τιμηθείς ἐπιζήσας τρίτον ἔτος γηραιός ἐτελεύτα τούτον τὸν τρόπον· ἀετὸς γὰρ κελώνην ὀρπάσας, ὡς ἐγκρατῆς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἵσχεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσων τὸ δέρμα, η δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ φρονεύει αὐτὸν. χρηστηρισθεὶς δὲ ἦν, “οὐράνιον σε βέλος κατατενεῖ”. **11** ἀποθανόντα δὲ Γελώφοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μηνάσια θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοποεῶς, ἐπιγράφαντες τούτῳ· “Αἰσχύλον Εὐφροζίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει / μῆνη μακαρίθμενον πυροφόροιο Γέλας· / ἀλλήν δὲ εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἀλσος ἀν εἵποι, / καὶ βαθυχαυτίεις Μῆδος ἐπιστάμενος”. εἰς τὸ μῆνα δὲ φοιτῶντες δόσις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὡς βίος ἐνήγιζεν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. **12** Ἀθηναῖον δὲ τοσοῦτον ἡγάπησαν Αἰσχύλους ὡς ψηφίσασθαι μετὰ <το> θάνατον αὐτὸν τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. **13** ἐβίω δὲ ἔτη ἕγ’, ἐν οἷς ἐποίησεν δράματα ο’, καὶ ἐπὶ τούτοις σπατυρικὰ ἀμφὶ τὰ τε· τ. νίκας δὲ τὰς πάσας εἰλήφει τερεικαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο. **14** πρῶτος Αἰσχύλος πάθετος γεννικωτάτοις τὴν τραγῳδίαν ἤγεισεν τὴν τε σκηνὴν ἐκόσμησεν καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξεν τὴν λαμπρότητην, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βιωμοῖς τε καὶ τάφοις, σαλπιγίαις, εἰδῶλοις, Ἑρινύσι· τούς τε ὑποκριτας κειρῖστι σκεπάσας καὶ τῷ σύμματι ἐξογκώσας μειζίσοις τε τοῖς κοδρόνοις μετεωρίσας. **15** ἐχρήσατο δὲ ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἐπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ προστήψει Μυννίσκον τὸν Χαλκιδέα, τὸ δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἔξερεν, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσηνίος, Σοφοκλῆς. **16** τὸ δὲ ἀπλοῦν τῆς δραματοποίαις εἰ μέν τις πρὸς τοὺς μετ’ αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον ἀν ἐκλαμψάνοι καὶ ἀποραγμάτευτον· εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρου, θαυμάσει τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς υἱότεσσας. ὅπω δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγῳδίας ποιητῆς ὁ Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὁρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δὲ ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιον, Φρονίχῳ εἰς τοσοῦνδε μεγέθους τὴν τραγῳδίαν προσαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντα εἰς τὴν τοῦ Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα. **17** ἐπιγέραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ· “εἰσετον ἐξ ὄνυχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανον”. φασὶν ὑπὸ Ἱέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λιαν εὐδοκιμεῖν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

Αγαμέμνων.	Ἡδωνοί.	Μυσοί.	Πολυδέκτης.
Αθάμας.	Ἡρακλεῖδαι.	Μυριδόνες.	Σαλαμίνιαι.
Αίγυπτιοι.	Θρῆσσαι.	Νεανίσκοι.	Σεμέλη ἡ Ὑδροφόροι.
Αίτναῖαι γηνήσιοι.	Θεωροὶ ἡ Ἰσθμιασταί.	Νεμέα.	Σίσυφος δραπέτης.
Αίτναῖαι νόδοι.	Ἴφριγένεια.	Νηρεῖδες.	Σφρίγης.
Ἀμμώνη.	Ἴξιον.	Νιόβη.	Τοξότιδες.
Ἀργεῖοι.	Ἴκετιδες.	Ξάντριαι.	Τήλεφος.
Ἀργὼ ἡ Κωπευστής.	Κόρβειροι.	Οἰδίπονς.	Τροφοί.
Ἄταλάντη.	Κολλιστώ.	Ὀπλων κρίσις.	Ὕψιπλη.
Βάκχαι.	Κρῆσσαι.	Ὀστολόγοι.	Φιλοκτῆτης.
Βασσάραι.	Κερκύων.	Πενθεύς.	Φορκίδες.
Γλαῦκος πόντιος.	Κίρκη σατυρική.	Περραβίδες.	Φρύγες ἡ Ἐκτορος
Δαναΐδες.	Κῆρυκες.	Πρωτευς.	λύτρα.
Δικτυουργοί.	Κῶρες ἡ Ἐύρωπη.	Πέρσαι.	Χοηφόροι.
Ἐπτ' ἐπτὶ Θήβας.	Λάϊος.	Πηνελόπη.	Ψυχοστασία.
Ἐμύνιδες.	Λέων.	Προπομποί.	Ψυχαγωγοί.
Ἐπίγονοι.	Λήμνιοι.	Προμηθεὺς δεσμώτης.	
Ἐλευσίνοι.	Λυκοῦνγος.	Προμηθεὺς πυρφόρος.	
Ἡλιάδες.	Μέμνων.	Προμηθεὺς λυδόμενος.	

«ΤΑ ΤΟΥ ΑΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ»

<ΟΡΕΣΤΗΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ, ΤΡΟΦΟΣ, ΑΙΓΙΣΘΟΣ>

‘AD ὉΡΕΣΤΕΙΑΝ PROLEGOMENA’ IN AGAMEMNONE

Ag. 877-886: ἐκ τῶνδε τοι παῖς ἐθύάδ' οὐ παραστατεῖ, / ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριοις πιστωμάτων, / ὡς κχῆν, Ὁρέστης: μηδὲ θαυμάστης τόδε. / τρέψει γὰρ αὐτὸν εὑμενῆς δορίζενος / Στροφίος ὁ Φωκεύς, ἀμφιρίεκτα πήματα / ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν / κίνδυνον, εἴ τε δημόθους ἀναιρία / βουλὴ καταρρίψειν, ὃς τε σύγγονον / βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. / τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.

Ag. 1279-1284: οὐ μὴν ἄτιμοι γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. / ήτις εἰ γὰρ ἡμῶν ὅλος αὐτὸς τιμάσθω, / μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός· / φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος / κάτεισιν, ἄτας τάσδε θρηγκώσων φίλοις· / ὁμώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας, / ἄξειν τινας ὑπέτισμα κειμένου πατρός.

Ag. 1672s: μὴ προτιμῆσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων. <ἔγω> / καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων <καλῶς>.